

Z večernega sprehoda še se mi vrnilo niso in to me veseli, ker kadar si pri meni majka (!) ti, najraje sama sem s teboj! (Str. 6.)

To je tako silovito razvlečeno, da človek kar do sape ne pride. Taka mesta se rada ponavljajo, posebno pri Utvi, preobračajo naravni besedni red in prisilijo pisateljico, da naravnost greši proti slovni. Slično brezokusnost si je privoščal že kdaj likvidirani nemški »pisatelj« najslabšega spomina — H. Claren. S to razvado, ki stremi menda za tem, da preplavi našo mladinsko književnost, treba enkrat za vselej obračunati. Pišite otrokom pesmi ali pa pustite verze pri miru in pišite v vzorni prozi. Sicer pa »Pravljice« šepajo še na teh jezikovnih grehih:

Vprvo je tužk več negoli preveč. V vsakem mladinskem spisu je vsaka tužka nepotrebna, obsodbe vredna, ker otežkoča umevanje in rodi v otroku misel, da Slovenci nimajo svojih besed. V »Pravljicah« pa tužke kar mrgole. Tu se omenja: princ (kraljevič), paž (dvorjančič), melodija (napev), muzikant (goдец) in druge, ki jim dobro znanih slovenskih izrazov ne bom pristavil, n. pr. vagabund, baldahin, portal, fin, eleganten, uniforma, arkade, balkon, register in še cela vrsta sličnih. Poleg tega strahoviti aparat tužih imen za cvetice n. pr. erika (vres), ciklamin (korček), encijan (svedec), rododendron (rdeči sleč) itd. Pisateljici se menda ni zdelo vredno pogledati v kakšno slovensko rastlinošlovje. Poleg tega tuje sestavljenke, kakor »priklometril je« ter nove skovanke in otroškemu umevanju previsoki izrazi. Druga napaka je zopet, da v knjigi težko naletiš na samostalniki, ki nima pridevnika pred seboj. Za dokaz stran 52, kjer imajo (sicer tudi drugod še) nekateri samostalniki kar po dva, tri opisovalne pridevnike, n. pr. (v bujnih, senčnih in duhtičnih gajih), v »zlatem solnčnem svitu«, tanka, pestroboba halja« itd. To dela pripovedovanje sila dolgočasno. Nu in slednjič zadeneš ob take jezikovne škrti kakor so:

»Težkega vprašanja za ukrotitev zlih duhov...« (Str. 8.) »Koprena sna«, »cel gozd« (str. 15), »pasja rožica« (Hundsrose = šipek!), »letenski dan«, »ljubavne sreče ometena žuželka« (str. 17) »na krilih od svile« (str. 33) itd. skoro vsaka stran.

Tu je trebiti in gladiti! Ne pa prisiljenih verzov spravljati v prozo. Sicer pa je drugače igračkana z »mekim mahom« in »čopom čepice« tudi ravno zadosti v knjigi. O raznih plesih, in kako je plesalca odslavljal in drugo pa nas »Pravljice« prav dobro pouče. Privrčka »zabit« in »neumen« se tudi do siteda ponavljata. Sploh — slog trd in okoren ter neslovenski, vsebine malo, pravljic skoro nič. Knjiga menda ni tu samo za to, da bomo morali otrokom na podlagi Čotičevih risb — sproti izumljati primernih pravljic. Sama bi morala kaj podajati otroku, kaj tečnega, bodisi tudi bajnega. A ona leži pred nami taka, da me je strah njene praznote. Ne, to niso pravljice, in za otroke celo ne, naj reče kdorkoli karkoli hoče. Odbor družbe sv. Mohorja bi moral take spise, preden jih natisne, dati v pretres šolnikom, menim ljudskošolskim učiteljem, ki so v sodbi sicer »nemerodajni«, a vohče pa zadenejo dobro. Potem bi marsikatera mladinska publikacija sprejela povsem drugo lice, preden bi prišla v one roke, ki jim je namenjena.

Govoril sem skoro preobširno, a govoril sem, ker mi je vprašanje mlad. književnosti priralo k srcu. Sklepno pritrdim, da sem govoril na sčim knjižničarjem mlad. knjižnic in ljudem dobrega okusa. Kar tiče gotove »mladinske pisateljice« in odbore — to pa je drug križ, ki si ga jaz ne upam dvigniti. —

Srednješolski vestnik.

»Dante in Petrarca v Trstu. Tržaški mestni svet je svoj čas sklenil imenovati obe mestni gimnaziji po obeh laških pesnikih Dante in Petrarca. Namestništvo je pa tozadevni ukrep mestnega sveta razveljavilo. V utemeljitvi te odredbe se glasi, da sta oba ta dva zavoda sicer mestna, a sta javna in imata enake pravice kot državne gimnazije. Po tozadevnih določilih pa je dovoljeno imenovati take zavode edino le s cesarjevim imenom ali pa z imenom kakega drugega člana cesarske hiše. Tako se tedaj imeni Dante in Petrarca za enkrat še ne bodeti svetili na tržaških mestnih gimnazijah.

Politiški pregled.

* Nove vojaške zahteve. Vojna uprava zahteva: 1. Naknadni kredit 350 milijonov kron kot stroške za mobilizacijo. 2. Zvišanje rekrutnega kontingenta za 35.000 mož, kar stane 50 milijonov. Od te

svote pride 11 milijonov kot prvi obrok v proračun za l. polletje 1914. 3. Gradnja 4 novih dreadnoughtov in nekaj križark in drugih ladij za skupno svoto 426 milijonov. Ta svota naj se razdeli na 5letne obroke, katerih prvi se stavi v proračun za l. 1914—1915.

* Kranjski deželni zbor je razpuščen, in nove volitve se bodo vršile v mesecu decembru letos.

* Štaterske deželne finance. Proračun za l. 1914 na Štaterskem izkazuje okroglo 20.000.000 K deficita.

* Energični nastop državnega uradništva za izvedbo uradniške pragmatike. V tork zvečer je bilo na Dunaju velikansko zborovanje delegatov avstrijskih državnouradniških organizacij, da zavzamejo svoje stališče napram zavlačevanju službene pragmatike. Zborovanja se je udeležilo tudi mnogo državnih poslancev, več jih je tudi govorilo. Na shodu je prišlo ponovno do jako burnih prizorov, in zastopnik vlade je parkrat zagrozil z razpustom shoda. Sprejeta je bila resolucija, ki izjavlja, da so avstrijski državni uradniki že siti igranja z njihovimi življenjskimi interesi, zaradi česar zahtevajo od poslancev, naj takoj na prvi seji parlamenta urgirajo vso zadevo in izvedejo razjasnjenje življenjskega vprašanja avstrijskih državnih uradnikov, sicer da si bosta morala vlada in parlament sama pripisati vse posledice nadaljnjega zavlačevanja življenjskih interesov državnih uradnikov.

Učiteljski konvikt.

Darila. Klub narodnonaprednih deželnih poslancev ob zaključku kranjskega deželnega zbora 50 K. Učitelstvo meščanske šole v Krškem 15 K. namesto venca na krsto svojemu tovarišu Milanu Vrščicu. Tov. Fran Erjavec, učitelj na Mišicah pri Divači 2 K kot kazni, ker se ni mogel udeležiti »Zaveze« zborovanja. Hvala! — Letnina za l. 1913: Nadučitelj Anton Pavčič iz Kostanjevice. Hvala!

Kranjske vesti.

—r— Ruska šola za otroke. »Slovenski klub« je sklenil, da otvori v Ljubljani rusko šolo za otroke. Namen te šole je, da se otroci nauče cirilice in da se nauče čitati ruske knjige za otroke. Izkušnja uči, da se da v tem oziru pri mladini doseči lepih uspehov. Otroci se jako radi uče sorodnega jezika in z lahkoto premagajo prve težave cirilice. Čitanje lepih ruskih pravljic, ki jih lahko razumejo, pa jim dela veliko veselje. Doslej smo pitali našo dečo z nemškimi »Märchenbüchern«. Odkrijmo jim bajni slovanski svet, ki je mnogo lepši od nemškega. Znanje cirilice postaja v današnjem vsakdanjem življenju vedno večje važnosti. Potrebuje jo inteligent, trgovec, obrtnik. Čim prej se je otroci nauče — tem bolje. Ponos Slovana zahteva, da pozna cirilico. Zato upa »Slov. klub«, da bo mnogo staršev priglasilo otroke za rusko šolo. Pouk bo od 5.—6. zvečer. Vsak otrok plača mesečno eno krono. Sprejemajo se otroci od 10. do 14. leta. (Za starejše je namenjen »Ruski kružok«.) Priglasje sprejemata klubova tajnika: g. Pustoslemšek, red. »Slov. Nar.« od 3.—4. pop. in dr. Lah, red. »Dneva« od 11. do 12. dop.

—r— Izprememba zakona o šolskem nadzorstvu. Poslanec Ravnikar je na seji dež. zbora dne 10. t. m. poročal v imenu šolskega odseka o samostojnem predlogu poslanca E. Gangla o izpremembi točke 3. § 23. zakona z dne 23. oktobra 1912, dež. zak. št. 66. o šolskem nadzorstvu: Šolski odsek je pri razmotrivanju samostojnega predloga posl. E. Gangla prišel do zaključka, da je nasvetovana izprememba, po kateri smejo biti izvoljene v okrajni šolski svet tudi veččakinje-učiteljice, stvarno upravičena ter je zato sklenil, da je točko 3. § 23. zakona z dne 23. oktobra 1912 v tem smislu preurediti. Priloženi zakonski načrt odgovarja temu sklepu. Predlaga: 1. Priloženi zakonski načrt se ustavno odobri. 2. Deželnemu odboru se naroča, da zakonskemu načrtu izposluje Najvišje potrjenje. — Gangl predlaga, da bi se ta določba uveljavila tudi za ljubljanski mestni šolski svet. — Pri glasovanju se sprejme predlog z dostavkom posl. Gangla. — Tako so torej dobile učiteljice tudi pasivno volilno pravico.

—r— Dejanja kar naprej govore! Na Brdu pri Lukovici je nadučitelj in vzgojitelj tov. Ivan Tavčar, vzoren učitelj in vzgojitelj, znan pa tudi kot izborni hribozalec, jamski raziskovalec in član amaterfotografskega kluba. Klerikalni deželni odbor mu ni privoščil niti vinarja draginjske doklade, moral je živeti ob mesečni plači 84 kron. Kakor ravno čujemo, je ta vrli učitelj-značaj imenovan na c. kr. pripravništvu v Trst kot c. kr. učitelj. Tovarišu Tavčarju je čestitati k temu, to-

da kranjskemu šolstvu je to v škodo. Komaj pred pol meseca je šel učitelj Kovač, sedaj zopet Tavčar! Dejanja govore, toda le kot sramotna obtožnica klerikalni stranki, ki goni dobre učitelje iz dežele!

—r— Ljudsko šolstvo. Na mesto učiteljice Hermine Pelanove, ki ima v svrhu študij dopust, je imenovana za suplentino na dekliški ljudski šoli v Spodnji Šiški bivša suplentinja Marija Habetova. — Na mesto učitelja Franca Trošta, ki ima v svrhu študij dopust, je imenovana za suplentino na ljudski šoli v Hrušici bivša suplentinja v Šmartnu pod Šmarno goro Ljudmila Svetličičeva. — Na mesto učiteljice Jožefine Primožičeve, ki je zaradi študij na dopustu, je imenovana za suplentino na ljudski šoli v Črnomlju izpraznena učiteljica Katarina Vrtačičeva. — Dež. šolski svet je pripustil absolvirano učiteljico kandidatino Emo Kraulandovo k brezplačni šolski praksi na dvo-razrednici v Zgornjem Mozetu in absolvirano učiteljico Marijo Erkerjevo k brezplačni šolski praksi na sedemrazredni zasebni dekliški ljudski šoli v sirotišnici v Kočevju.

Štaterske vesti.

—š— Narodna stranka za Štatersko je imela v Celju 5. t. m. svoj glavni zbor. Zaupniki so prihiti v obilnem številu, zborovanje je bilo prav lepo; kaže se beg iz klerikalne stranke tudi na Štaterskem.

—š— Deželni šolski svet štaterski proti uvedbi Widrove knjige »Moje prvo berilo«. Okrajna učiteljska konferenca za gornjegrajski in vranski okraj je letos sprejela z veliko večino predlog, naj se letos uvede Widrovo »Moje prvo berilo«, čeprav je g. okrajni šol. nadzornik govoril za Kruščovo knjigo. Od okrajnih šolskih svetov Gornjegrad in Vransko je došel na vsa šolska vodstva teh okrajev sledeči ukaz v nemščini: »Ker se je uvedba knjige »Moje prvo berilo« od Karla Widra samo za šolska okraja Vransko in Gornjegrad predlagala, se ta predlog vsled ukaza c. kr. deželnega šolskega sveta od 6. sept. 1913, št. 3/6204/2 1913, z ozirom na določbe art. III. naredbe c. kr. ministrstva za božično leto in pouk od 8. junija 1885, št. 10618 min. nar. list št. 17, ne more odobriti. O tem se naj takoj vse učiteljsko osebje obvesti. Predsednik okrajnih šolskih svetov, Müller.« — Tako je torej zopet zmagal sv. Birokracija. Jako čudno je, s kako naglico je dež. šol. svet uvedbo Widrove knjige prepovedal, dočim se na rešitev drugih predlogov mora dolgo čakati. Ker se je s tem ukazom privarici okrajne učiteljske konference, ki določi uvedbo šolskih knjig, kršila, oziroma postala iluzorna, svetujemo učitelstvu omenjenih okrajev, naj postanejo pri uradnih okrajnih učiteljskih konferencah popolnoma pasivna in naj uvedejo šolske oblasti magari albanske šolske knjige. Učitelstvo mora biti na »Gangebundu«. — Opozarjamo končno, da imata Goričar & Leskovšek v Celju še veliko zalogo starih »Začetnic«, ki se naj porabi v šolskem letu 1913/14, s čimer obvarujemo marljivo trgovca izdatne izgube. — Ali bi ne bilo o tem umestno izpregovoriti v državnem zboru?

—š— Iz ormoškega okraja nam pišejo: V zadnji številki »Uč. Tov.« sem čital o dejanjih učiteljskega zastopnika v okr. šol. svetu nekega okraja na ogrski meji. V pojasnilo konstatiram, da se naš okraj ne more ponašati s takim zastopnikom. Nasprotno: naš zastopnik je v okr. šolskem svetu v prvi vrsti učitelj in kolega ter se poteguje povsod za svoje tovariše — in četudi stoji sam med nasprotniki šole in učiteljstva. Kdor bi se morda zanimal za ime ubogega okraja, temu pošepčem na uho: V Ljutomeru imajo baje takega ptička!

Tovariš.

Goriške vesti.

—g— Slovensko politično društvo v Gorici je jako agilno. Vsak teden zboruje njegov odbor in rešuje naša narodna vprašanja. Drugi paragraf njegovih pravil se glasi: »Namen društva je razširjati politično izobrazbo med slovenskim ljudstvom, braniti njegove narodne pravice, delovati na to, da se povzdigne njegova narodna zavest in da se izboljša gospodarsko stanje vseh narodnih slojev.« — Vsak razumen in razsoden učitelj mora biti njegov član in marljiv propagator njegovih namenov. Tovariši, pristopite vsi od Predela do naših vrlih Brkinov, pa od Krmina do Ajdovščine v to novo politično organizacijo narodno mislečih goriških Slovencev! To društvo oklepa že sedaj enajst narodnih poslancev pri rodoljubnem delu za goriško Slovenstvo. In zakaj bi se ne pridružili tudi mi učitelji tem vrhim delavcem za povzdigo prosvete med našim ljudstvom? Saj je to naša sveta dolžnost! To društvo tvori sedanjo narodno goriško stranko, ki je izšla z lepo zmago iz zad-

njeja volilnega boja. Kaj bi bilo z nami učitelji, da ni rešilo to društvo potapljačo se bivše narodno-napredne politike? Bili bi danes vsi Cankarjevi »Hlapci« in nad nami bi goriški Lampeti in Sušteršiči zavijali svoj bič! Iz same hvalečnosti do te mlade organizacije samostojnih narodnih politikov moramo pristopiti vsi učitelji k Slovenskemu političnemu društvu, da stremo moč naših nasprotnikov, ki imajo že v svojem programu načrtano načelo: »Boj šol in neodvisnemu učitelstvu!« Vsakdo se lahko vpiše v to političsko društvo pri društvenem tajniku v pisarni dr. Puca v Gorici vsak popoldne. Organizirajmo se tudi političsko, ker le organizacija nam prinese boljše čase! Potem pa v boj z agitacijo za društvene namene, ki so narodna zavest in gospodarska osamosvojitev!

—g— Poročil se je voditelj »Narodne šole« v Korminu tov. Josip Ribičič z gđ. Rozo Ariglerjevo.

—g— Dr. Ivan Bratina je imenovan asistentom ad personam v licealni knjižnici v Gorici.

—g— Interpelacija glede slov. gimnazij in ravnatelj dr. Bezjaka je vložil poslanec Rojec. Interpelacija omenja, kako so pometli z nemške gimnazije slovensko učno osebje in obsoja znani Bezjakov slučaj.

—g— Pred c. kr. izpraševalno komisijo za ljudske in meščanske šole v Gorici se prično prihodnji usposobitveni izpiti v pondeljek, dne 10. novembra t. l. Pravilno opremljene prošnje je predložiti predpisanim potem pravočasno, tako da bodo vsaj do dne 31. oktobra t. l. v rokah ravnateljstva.

—g— Prememba med učitelstvom. Alojzij Črnigoi, učitelj na šolskih zavodih društva »Šolski dom« v Gorici in Adolf Klavara, novo imenovani učitelji na javni ljudski šoli v Bovecu, sta se dogovorila, da menjata svoji mesti. C. kr. okrajni šolski svet v Tolminu in društvo »Šolski Dom« sta odobrila to zameno, in tako je prišel Al. Črnigoi na javno ljudsko šolo v Bovec, Ad. Klavara pa na zasebno deško šolo v Gorico.

—g— Novo društvo. Namestništvo je vzelo na znanje pravila podpornega zaloga »Simon Gregorčič« za uboge učence slovenske gimnazije v Gorici. Proponenti društva so profesorji Ipavec, Mastnak, Pirjevec, Prijatelj in Tabaj.

—g— Ali je Učiteljsko društvo za goriški okraj zapadlo? Tako se izprašujemo člani, ker že 6 mesecev nismo imeli zborovanja, niti delegatov nismo volili k 25letnici naše Zaveze. Kdaj nas mislijo sklicati k običajnemu društvenemu sestanku? Zadržni so nam rekli, da smo pod vplivom raznih neprijetnih dogodkov, zaradi katerih bi bilo boljše počakati z zborovanji, dokler se ti mučni oblaki nad nami ne razprše. — Dovolj neurja, naše potrpežljivosti je konec in mi hočemo vedeti, pri čem smo. Če so se na c. kr. okraj. šol. svetu v Gorici vršile velike nerednosti, da je bilo izmaknjenih okoli 150 tisoč K, nas prej ni smelo brigati, sedaj nas briga pa še manj. Odločno vendar moramo nastopiti, če bi hoteli gotovih faktorjev kriti ta primanjkljaj na račun in škodo goriškega učiteljstva. — Pavšal za snajenje šolskih prostorov, za kurjavo in pisarniške potrebščine so škandalozno majhni. — Prošli smo za povišanje pavšalov in kaj smo dosegli? Za to šolsko leto nam jih niti nakazali niso, niti v prejšnji izmeri ne. Torej ubogi učitelj naj zalaga šolo z vsemi potrebščinami, seveda iz hvalečnosti, ker je dobil tako izdatno draginjsko doklado. — Po vseh šolah kultivirane Evrope se vrši trikrat na leto temeljito snajenje ter se umivajo tla. Kako pa je v goriškem okraju s to zadevo? Če bi vsak tovariš povedal resnico, pridejo lepe stvari na dan. Pavšal za snajenje zadostuje kvečjemu za pometanje dvakrat na teden; umivanje atl je pa luksuz, ki ga mora iz svojega lastnega žepa plačati učitelj-voditelj, če se mu stidijo od umazanosti počrnela tla in se boji mrčesa. Čudno se mi zdi, da je v »Učiteljskem Tovarišu« tako malo dopisov iz našega okraja. Ali res ni omembe vredno, kar je vse letos doletelo učiteljski stan na Goriškem? Pri zborovanjih, katerih ni, ne moremo potožiti o naših križih in težavah, kot skromni ljudje se v ta namen tudi stanovskega lista ne poslužimo, temveč z zaupanja polnimi pogledi pričakujemo mano iz nebes! Za danes samo prvi zdihljaj!

Nekdo za več drugih.

—g— Telovado društvo »Sokol« v Št. Andrežu je uprizorilo v nedeljo, 5. t. m., E. Gangla štiridejansko rodovinsko dramo »Sin«.

—g— »Narodna prosveta« v Gorici priredi v mesecu oktobru t. l. predavanja po Krasu, in sicer: 11. oktobra v Sežani, predava dr. B. Vošnjak; Hrvati in Srbi. — 12. oktobra v Tomaju, predava dr. Marušič D.: Našega naroda čini in smotri. —